

РЕШЕНИЕ

№ 4594

гр. София, 05.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 05.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **6080** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на М. С. А., чрез пълномощник адв. И., и Е. М. М., чрез пълномощник адв. С., против разрешение за строеж (РС) № 2/12.01.2016г., издадено от главния архитект на район „Студентски“ Столична община и одобрени на 14.12.2015г. инвестиционни проекти.

Оспорва се като незаконосъобразно, постановено в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения – основания по чл. 146, т. 3-4 АПК. По същество твърденията са, че жалбоподателите са собственици на апартамент № 4.3, апартамент № 4.5 и апартамент № 3.7, като последният е непосредствен съсед на обекта, за чието преустройство са издадени обжалваните строителни книжа. В качеството им на собственици на обекти в етажната собственост, единият от които е непосредствен съсед на преустройвания обект, жалбоподателите считат, че имат качеството на заинтересувани лица по смисъла на чл. 149, ал. 2, т. 3 ЗУТ, легитимирани да обжалват разрешението за строеж. В жалбата са наведени доводи, че РС и одобрените инвестиционни проекти са издадени в нарушение на чл. 185, ал. 2 ЗУТ, чл. 38, ал. 9 ЗУТ и чл. 24 от Наредба № 2/29.06.2004г. за планиране и проектиране на комуникационно-транспортните системи на урбанизираните територии /отм./. Молят да бъдат отменени като незаконосъобразни издаденото разрешение за строеж ведно с одобрените инвестиционни проекти.

В съдебно заседание жалбоподателите се представляват от адв. Н. и адв. И., които поддържат жалбата на заявените основания и претендират разноски по делото.

Отвeтникът главен архитект на р-н „Студентски“ СО се представлява от юрк. З., който моли за отхвърляне на жалбата и претендира разноски по делото.

Заинтересованата страна А. В. С. се представлява от адв. П., която моли за отхвърляне на жалбата и претендира разноски по делото.

Заинтересованите страни И. И. Д. и Д. К. Д. за съдебно заседание редовно уведомени, не се явяват и не се представляват.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното:

Съгласно нотариален акт № 81, том I, рег. № 1334, дело № 46/2015г. М. С. А. е собственик на недвижим имот, находящ се в [населено място], в жилищна сграда на [улица], представляващ апартамент № 4.5, находящ се на кота +11.76м със застроена площ от 105.23 кв.м, при съседни: стълбище, двор и апартамент 4.4, заедно с 2,79 % ид.ч. от общите части на сградата, равняващи се на 13.54 кв.м и съответните ид.ч. от правото на строеж върху УПИ IV-2931, кв. 155 по плана на [населено място], м. „Студентски град“.

Съгласно нотариален акт № 107, том I, рег. № 1879, дело № 57/2015г. М. С. А. е собственик на недвижим имот, находящ се в [населено място], в жилищна сграда на [улица], представляващ апартамент 3.7, на трети етаж, на кота +8.97, със застроена площ 76,50 кв.м, при съседни: коридор, апартамент 3.6, двор, улица и стълбищна клетка, заедно с 2,03% от ид.ч. от общите части на сградата, равняващи се на 9,85 кв.м, и съответните ид.ч. от правото на строеж върху УПИ IV-2931, кв. 155 по плана на [населено място], м. „Студентски град“.

Съгласно нотариален акт № 77, том I, рег. № 1313, дело № 45/2015г. М. С. А. е собственик на недвижим имот, находящ се в [населено място], в жилищна сграда на [улица], представляващ апартамент 4.3, на четвърти етаж, кота +11,62, със застроена площ 99,08 кв.м, при съседни: апартамент 4.2, двор, апартамент 4.4, коридор, заедно с 2,61 % ид.ч. от общите части на сградата, равняващи се на 12,12 кв.м, и съответните ид.ч. от правото на строеж върху УПИ IV-2931, кв. 155 по плана на [населено място], м. „Студентски град“.

Съгласно нотариален акт № 99, том III, рег. 7496, дело № 290/2010г. Е. М. М. е собственик на недвижим имот, находящ се в [населено място], в жилищна сграда на [улица], представляващ ателие № 2, разположено на две нива, на първи подпокривен етаж, кота +14,55м и на втори подпокривен етаж, кота +17,10 м., със застроена площ общо за двете нива 382,90 кв.м, при съседни на първо ниво: първо ниво на ателие № 3, стълбище и коридор, улица и двор, при съседни на второ ниво: асансьорна клетка, второ ниво на ателие № 3, улица и двор, заедно с 8,07% ид.ч. от общите части на сградата, равняващи се на 39,24 кв.м и съответните ид.ч. от правото на строеж върху УПИ IV-2931, кв. 155 по плана на [населено място], м. „Студентски град“.

Съгласно нотариален акт № 87, том I, рег. № 1883, дело № 39/2012г. А. В. С. е собственик на недвижим имот, находящ се в [населено място], в жилищна сграда на [улица], представляващ ателие № 3, разположено на две нива, на първи подпокривен етаж, кота +14,55м и на втори подпокривен етаж, кота +17,10 м, със застроена площ общо на двете 382,90 кв.м, при съседни на първо ниво: първо ниво на ателие № 2, стълбище, коридор и улица, при съседни на второ ниво: асансьорна клетка, второ ниво

на ателие № 2 и улица, заедно с 8,07% ид.ч. от общите части на сградата, равняващи се на 39,24 кв.м и съответните ид.ч. от правото на строеж върху УПИ IV-2931, кв. 155 по плана на [населено място], м. „Студентски град“.

Производството пред административния орган е започнало по Заявление вх. № 94-А-80/18.09.2015г. (л. 49 и сл.) от А. С. с искане за разделяне на ателие „АТ 3“ на апартамент „А5.1“ и „АТ 3“. Приложени са проекти по част „Архитектурна“, конструктивно становище, „ОВК“, „ВиК“, „Електро“ и пр., като видно от обяснителната записка към проекта, касае се за разделянето на съществуващ обект на нова жилищна единица на кота +14,55, а именно апартамент А5.1, със складово помещение и предвидено паркомясто, като А5.1 е с чиста площ от 132,39 кв.м, а в останалата част остава ателие Ат.3 на две нива, съответно с коти +14.55 и +17.10, като функционалното разпределение на кота + 17.10 не се променя. Посочено е, че чистата площ (без общи части) на Ат.3 е 131.11 кв.м. Посочено е още, че се оформя предверие пред двете жилища с площ от 3 кв.м. От Ат.3 отпадат двете складови помещения на североизток и се обособява апартамент А5.1.

Проектът е разгледан на заседание на РЕСУТ при р-н Студентски, СО – статия 7 по протокол № 10/25.11.2015г., като са дадени указания да се прецизира в съответствие с чл. 116 от Наредба № 7 и да се съгласува служебно със СРЗИ и 07РС „ПБЗН“-СУ„ПБЗН“, след което да се издаде разрешение за строеж. Такова е издадено с № 2 от 12.01.2016г.

По делото на л. 212 е приложен нотариален акт № 189, том I, рег. № 2364, дело № 130/2017г., съгласно който А. В. С. е продал на И. И. Д. и Д. К. Д. недвижим имот, находящ се в [населено място], в жилищна сграда на [улица], представляващ ателие А 3, образувано от разделянето на ателие Ат.3 на апартамент № А5.1 и ателие № А 3, съгласно Разрешение за строеж № 2/12.01.2016г. и удостоверение за въвеждане в експлоатация № 607/30.06.2016г. на ДОСК, разположено на две нива, с обща площ 247,51 кв.м, на първи подпокривен етаж, кота +14,55м, с площ от 131,11 кв.м, при съседни на това ниво: коридор, асансьорна клетка, първо ниво на ателие № 2, от две страни двор и апартамент № А5.1, и на втори подпокривен етаж, кота +17,10м, с площ от 116,40 кв.м., при съседни на това ниво: асансьорна клетка, ателие № 2 и от три страни двор.

По делото е приложено разрешение за ползване № ДК-07-520/09.10.2009г. на началника на Столична РДНСК за обект: „Жилищна сграда с обществено обслужване“ за сграда, находяща се в [населено място], УПИ IV-2931, кв. 155 по плана на [населено място], м. „Студентски град“. Приложени са и проекти за сградата от 2007г., 2015г. и 2019г.

За изясняване на релевантните за делото обстоятелства са изслушани и приети съдебно-технически експертизи, изготвени от арх. Д. В. и от арх. Б. В., които съдят кредитира в релевантните за делото части и ще обсъди по-долу в изложението си.

При гореизложените фактически установявания, съдят формира следните правни изводи:

Жалбите са процесуално допустими за разглеждане предвид Определение № 8250/25.06.2020г. по адм. дело № 5618/2020г. по описа на ВАС.

Разгледани по същество обаче жалбите са неоснователни.

Предмет на изследване в настоящото производство е единствено Разрешение за строеж № 2/12.01.2016г. и обосноваващите го строителни книжа. Релевантно за случая е какво се предвижда да бъде извършено, а не какво е изпълнено в

действителност, в какъвто смисъл са наведените от жалбоподателите доводи. Не следва да се обсъждат още и вещни права и обстоятелства извън тези, отразени в официалните документи. В този смисъл кой, как и дали е придобивал общи части от жилищната сграда, в каквата насока са аргументите на представителите на жалбоподателите, са въпроси, предмет на гражданското съдопроизводство. Настоящото е административно такова и е недопустимо в рамките му съдът да се произнася по граждански спорове, каквито са вещноправните претенции.

Казано бе, че се оспорва Разрешение за строеж № 2/12.01.2016г., с което по одобрени проекти е допуснато разделяне на ателие АТ3 на апартамент А5.1 и ателие АТ 3, като се обособява нова жилищна единица на кота +14,55, а именно апартамент А5.1, със складово помещение и предвидено паркомясто, като А5.1 е с чиста площ от 132,39 кв.м, а в останалата част остава ателие Ат.3 на две нива, съответно с коти +14.55 и +17.10, като функционалното разпределение на кота + 17.10 не се променя.

РС № 2/12.01.2016г. е издадено с правно основание чл. 38, ал. 5 ЗУТ, доколкото останалите норми от ЗУТ, посочени в бланката на разрешението, са неотнорми за случая. Фактическите основания за търсената промяна са разделяне на съществуващ обект в жилищна сграда с промяна на предназначението му. В тази връзка следва да бъде отбелязано, че се касае за ателие № 3, находящо се в „жилищна сграда с обществено обслужване“ според Разрешение за ползване № ДК-07-520/09.10.2009г., което ателие според §5, т. 29а от ДР на ЗУТ (ДВ, бр. 25 от 2019 г., доп., бр. 16 от 2021 г.) се счита за жилище, но цитираната разпоредба е нова и не е била приложима към момента на издаване на административния акт. Последното, макар и неотнормо за случая, ще иде да рече, че законодателят е преосмислил позицията си относно характера на обект „ателие“ и е приравнил същото към помещение за жилищни нужди. Или с други думи казано, ако към момента се извършваше търсеното от А. С. разделяне на ателие № 3, то не би следвало да се изисква разрешение за строеж, доколкото няма промяна на предназначението на обекта.

Следователно, доколкото се касае за промяна на предназначението на обект по см. на § 5, т. 41 от ДР на ЗУТ, към момента на постановяване на административния акт 2016г., и предвид различните кодове на жилище и ателие по ЗКИР, то приложимата уредба за тази промяна е чл. 38, ал. 5 във вр. с чл. 185 ЗУТ.

Съгласно чл. 38, ал. 5 ЗУТ /в относимата редакция/ самостоятелни обекти за нежилищни нужди, изградени в заварена сграда, могат да се преустройват и да променят предназначението си по общия ред, без да се изисква съгласието на собствениците в етажната собственост, при условие че се спазват изискванията на чл. 185, ал. 1, т. 2 – 4 и не се допуска наднормено шумово и друго замърсяване. Ако не са налице тези условия, се спазват изискванията на чл. 185, ал. 2 и 3.

Съгласно чл. 185, ал. 1, т. 2-4 ЗУТ не се иска съгласието на останалите собственици на етажната собственост при преустройства на собствени обекти, помещения или части от тях, когато: не се отнемат общи помещения и площи или части от тях и не се променя предназначението им; не се изменят съществено общите части на сградата; се свързват вътрешни инсталации с общи мрежи, преминаващи през или до делителната стена или през обслужващи помещения по една вертикална ос.

По делото се установява, а и не се спори, че съгласие за издаването на РС № 2/12.01.2016г. не е искано по см. на чл. 185, ал. 2 и 3 ЗУТ. По мнение на настоящия съдебен състав такова не е следвало да бъде изисквано предвид следното:

Определението за общи части е дадено в чл. 38 от Закона за собствеността /ЗС/,

съгласно който при сгради, в които етажи или части от етажи принадлежат на различни собственици, общи на всички собственици са земята, върху която е построена сградата, дворот, основите, външните стени, вътрешните разделителни стени между отделните части, вътрешните носещи стени, колоните, трегерите, плочите, гредоредите, стълбите, площадките, покривите, стените между таванските и избените помещения на отделните собственици, комините, външните входни врати на сградата и вратите към общи тавански и избени помещения, главните линии на всички видове инсталации и централните им уредби, асансьорите, водосточните тръби, жилището на портиера и всичко друго, което по естеството си или по предназначение служи за общо ползуване. Според ал. 2 на с.ч. може да се уговори, частите на сградата, които обслужват само някои от отделно притежаваните етажи или части от етажи, да бъдат общи само на лицата, чиито помещения обслужват. В тези случаи предназначението може да се промени по съгласие на всички собственици. От разпоредбата на чл. 37 ЗС следва, че състоянието на съпритежание на определени части от една сграда в режим на етажна собственост възниква в момента, в който един от самостоятелните обекти в сградата бъде прехвърлен на едно лице в индивидуална собственост, при положение че това лице е различно от собственика на останалите обекти в сградата, т.е. от момента, в който правото на собственост върху поне два от самостоятелните обекти в сградата принадлежи на различни лица.

В случая обаче въобще не може да се поставя въпроса за общи части, още по-малко за отнемането им.

От данните по делото се установява, че собственик на сградата, находяща се в [населено място], [улица] бил [фирма] (РП № ДК-07-520/09.10.2009г., н.а. № 87/2012г. и н.а. № 99/2010г.), което дружество след продажбата на отделни обекти е формирало режима на етажна собственост в горепосочената сграда. В случая съгласно нотариален акт № 87, том I, рег. № 1883, дело № 39/2012г. А. В. С. е придобил в собственост недвижим имот, находящ се в [населено място], в жилищна сграда на [улица], представляващ ателие № 3, разположено на две нива, на първи подпокривен етаж, кота +14,55м и на втори подпокривен етаж, кота +17,10 м., със застроена площ общо за двете 382,90 кв.м. От приетите по делото СТЕ се установява, че А. В. С. е бил собственик на ателие № 3 с обща площ от 382,90 кв.м, която включва процесните коридор от 7 кв.м и неизползваем покрив (тераса) от 86 кв.м.

Според заключението на арх. В. коридорът с площ от 7 кв. м, находящ се пред входните врати на ателие № 3 (старо), склад № 4 и склад № 3 на кота +14,55, по проект от 2007г. не е обща част, а попада в строителните граници на тези три обекта (отразени в н.а. № 77/2012г.). Проектът за разделяне на ателие № 3 трансформира този коридор, като част от него се придава като входно антре към новообразуваното ат. 3, а друга част се придава към входното антре на новообразувания ап А5.1, а трета част от 3 кв.м. остава предверие, отделено от общите части с 25 см зид.

Аналогично е и заключението на арх. В.. Същият счита, че коридорът с площ от 7 кв. м не попада в площта на ателие № 3 (старо), Склад №4 и Склад № 3 на кота +14 55 м, но също така този коридор не е включен и в площта на общите части на кота +14,55м. Все така обаче е включен в площта на ателие № 3 по таблица за площообразуване на отделните обекти, която е послужила при последващите продажби. Т.е. коментираният коридор не е включен в общите площи, но е бил предмет на разпоредителна сделка.

По отношение на неизползваемия покрив „НТ 2“ - 86,0 кв. м, двете СТЕ са

категорични, че тази площ е включена в площта на Ателие № 3. Според арх. В. съгласно Таблица за площообразуване /стр. 191 от делото - 4 листа/, Ателие № 3 е описано с площ 382,9 кв.м /сбор от площите на кота +14,55 - 266,5 кв.м и на кота +17,10 - 116,4 кв.м/. Площта на ателие № 3 на кота +14,55 - 266,5 кв.м е сбор от площта на ателие 3 - 90,0 кв.м + склад 3 - 41,9 кв.м + склад 4 - 41,6 кв.м + площта на коридора - 7 кв.м + площта на неизползваем покрив НТ2 - 86,0 кв.м /90,0+41,9+41,6+7+86,0=266,5/. На база Таблица за площообразуване /стр. 191 от делото - 4 листа/ е изготвен нотариален акт № 87, том I, рег. № 1883, дело 39/14.05.2012г. на нотариус В. Ч. /стр. 53-55 от делото/, в който Ателие № 3 е описано с площ 382,9 кв.м /сбор от площите на кота +14,55 - 266,5 кв.м и на кота +17,10 - 116,4 кв.м/ и съответно включва площта на неизползваемия покрив от 86,0 кв.м. Площта на неизползваемия покрив от 86,0 кв.м по проекта от 2007г. е включена в площта на новообразуваните при преустройството обекти с проекта от 2015г. като тераси, както следва: за Ателие №3 /новообразувано/ - тераса със светла площ 34,11 кв. м; за Апартамент „А5.1“ /новообразуван/ - тераса със светла площ 45,74 кв. м. Сборът от площта на новообразуваните обекти - Ателие № 3 /новообразувано/ с площ от 247,51 кв.м и Апартамент „А5.1“ /новообразуван/ с площ от 132,39 кв.м е 379,90 кв.м /стр. 194, 226 от делото - таблица над антетка/.

Аналогичен е и изводът на арх. В. - площта от 86,0 кв.м - неизползваемия покрив „НТ 2“, е включена към площта на ателие № 3 по проект от 2007г., не е описвана като обща площ на сградата, а в обяснителната записка за разпределение на общите части от 23.08.2016г. е включена към застроените площи на новообразуваните Ат. 3 и Ап. 5.1.

Следователно, съдът приема, че А. В. С. е бил собственик на ателие № 3 с обща площ от 382,90 кв.м, която включва процесните коридор от 7 кв.м и неизползваем покрив (тераса) от 86 кв.м. Коментиранияте части са били закупени от С., каквото е и отразяването в нотариален акт № 87, том I, рег. № 1883, дело № 39/2012г., част са от общата квадратура на обект - ателие № 3, съответно не представляват обща част на жилищната сграда. Дали е било принципно възможно закупуването на тези части предвид ограниченията на чл. 38 от Закона за собствеността, не е предмет на настоящото изследване. Съдът, както и административният орган, е длъжен да се съобрази с материалната доказателствена сила на нотариален акт № 87, том I, рег. № 1883, дело № 39/2012г., докато същата не бъде оборена по съответния ред пред граждански съд.

Видно от одобрения проект на 14.12.2015г. по част „Архитектурна“, както и от обяснителната записка, общата площ, притежавана от С., не се променя, т.е. не се отнемат общи помещения и площи или части от тях от жилищната сграда. Същото се установява и от приетите по делото СТЕ. Според т. V на заключението на СТЕ на арх. В. по одобрения инвестиционен проект и изпълнените на място мероприятия не се отнемат общи помещения и площи или части от тях. Следва да бъде отбелязано още, че вследствие на допуснатото с РС № 2/12.01.2016г. разделяне на ателие № 3 (старо), част от коридор от 7 кв.м. остава в обхвата на Ат. №3 и апартамент А5.1, което е видно от приложение № 3 на СТЕ на арх. В.. Последното ще идва да рече, че фактически част от коридор от 7 кв.м. остава за общо ползване (макар и само от Ат. № 3 и Ап. 5.1), което е обратното на хипотезата на чл. 185, ал. 1, т. 2 ЗУТ.

Съдът намира, че са налице и останалите условия по чл. 185, ал. 1, т. 3 и 4 ЗУТ - не се изменят съществено общите части на сградата, доколкото се установи, че няма

засягане на общи части. Не се установи и свързване на вътрешни инсталации с общи мрежи, преминаващи през или до делителната стена или през обслужващи помещения по една вертикална ос. От приетите по делото СТЕ се установява, че при съпоставка на проект от 2007г. и проект от 2015г. новопроектираната баня в ап. 5.1 /нов/ на кота +14,55 по проекта от 2015г., не попада върху част от светлата квадратурата на спалнята с площ от 15,3 кв. м в ап. 4.5 на кота + 11,76 по проекта от 2007г. Вещото лице е категорично на така поставения въпрос – не е налице нарушение на чл. 40, ал. 2 ЗУТ, доколкото санитарното помещение на ап. 5.1 /нов/ на кота +14,55 по проект от 2015г. има същата светла широчина, както намиращата се под нея баня в апартамент 4.5 на кота +11,76 по проекта от 2007г. и никаква част от нея не попада върху спалнята с площ от 15,3 кв.м. в ап. 4.5 на кота + 11,76.

Касателно твърдяната незаконосъобразност на РС № 2/12.01.2016г., свързана с предвидената в проекта от 2015г. конструкция „леко слънцезащитно устройство“, покриващо „неизползваем покрив НТ 2“ на кота +154,55м., съдът съобрази следното: С РС № 2/12.01.2016г. не е допуснато изпълнението на такъв строеж. От друга страна, според заключенията на СТЕ „леко слънцезащитно устройство“ попада в хипотезата на чл. 93 от Наредба № 7 за ПНУОВТУЗ и се поставя без да се издава разрешение. Предвид изложеното, съдът намира, че не е налице нарушение, което да обосновава отмяна на РС № 2/12.01.2016г., в което, както бе отбелязано, няма допускане на поставянето на елементи по см. на чл. 93 от Наредба № 7 за ПНУОВТУЗ.

Най-после съдът установи, че са неоснователни възраженията, свързани с нарушение на чл. 142, ал. 4 във вр. с чл. 6 ЗУТ. На л. 38 по делото е представено извлечение от протокол № 10/25.11.2015г. на РЕСУТ при р-н „Студентски“ СО – статия 7, от което е видно, че проектите по заявление вх. № 94-А-80/1/19.10.2015г. са били приети, като е посочено служебно да се съгласуват с СРЗИ и 07РС (пожарната). Тази извадка от протокол не е оспорена по надлежния ред, поради което съдът няма причина да не я приеме за удостоверяваща изпълнението на изискванията на чл. 142, ал. 6, т. 1 ЗУТ (в относимата редакция), а именно оценка за съответствието на проектите с основните изисквания към строежите. Върху самите проекти е отбелязано и съгласуване от гл. архитект от 14.12.2015г. на р-н Студентски, СО.

Приложени са съответните проекти в цялост, като арх. В. подробно е изследвала и описала изискуемите и представени проекти и становище. Изводът, който изцяло се споделя и от съда е, че представените проекти съдържат необходимите изчисления и отговарят на изискванията на Наредба № 4/2001г. Приложеното конструктивно становище съответства на изискването на чл. 38, ал. 7 ЗУТ, според което не се увеличават натоварванията, не се засягат конструктивни елементи и не се намалява носимоспособността, устойчивостта и дълготрайността на конструкцията на сградата. Предвид гореизложеното се налага извода, че процесното Разрешение за строеж № 2/12.01.2016г. е издадено от компетентен орган – гл. архитект на р-н Студентски СО, в съответната изискуема форма по см. на чл. 59, ал. 2 АПК, при липса на допуснати съществени административнопроизводствени нарушения и в съответствие с материалния закон. Подадените жалби от М. С. А. и Е. М. М., като неоснователни следва да бъдат отхвърлени.

При този изход на делото основателни са претенциите на процесуалните представители на ответника и на заинтересованата страна А. В. С. за присъждане на разноски. Съдът определя в полза на Столична община юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лева, на осн. чл. 24 от Наредбата за заплащането на

правната помощ и сумата от 1350 лв. в полза на А. С., съгласно списък по чл. 80 ГПК на л. 316 от делото, от които 900 лева адвокатско възнаграждение, 450 лева депозит за СТЕ. Възражението за прекомерност от страна на адв. Н. не следва да бъде уважавано. Претендираното адвокатско възнаграждение в полза на заинтересованата страна С. е в рамките на минимално предвидената сума по чл. 8, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1/2004г. Така мотивиран, Административен съд-София-град, II-ро отделение, 27-ми състав, на основание чл. 173, ал. 2 АПК

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. С. А. и Е. М. М., против разрешение за строеж (РС) № 2/12.01.2016г., издадено от главния архитект на Столична община район „Студентски“, и одобрени на 14.12.2015г. инвестиционни проекти.

ОСЪЖДА М. С. А. ЕГН [ЕГН] и Е. М. М. ЕГН [ЕГН] да заплатят в полза на Столична община сумата от 200 (двеста) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА М. С. А. ЕГН [ЕГН] и Е. М. М. ЕГН [ЕГН] да заплатят в полза на А. В. С. сумата от 1350 (хиляда триста и петдесет) лева направени по делото разноски.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: